

Sygn. akt II KO 53/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **T. P.**

w przedmiocie zażalenia na odmowę wszczęcia postępowania przygotowawczego
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 października 2018 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 10 września 2018 r., sygn. akt II Kp [...]

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł

uwzględnić wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania

Sądowi Rejonowemu w W.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 września 2018 r. Sąd Rejonowy w W. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy T. P. do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. W uzasadnieniu podniesiono, że sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków, jak i poświadczenia nieprawdy przez funkcjonariusza Policji, prokuratora oraz sędziego wykonujących czynności w sprawie o sygn. 2 Ds [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego Sądu Rejonowego w W. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Wskazać należy, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie

świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w omawianym trybie może nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Taka właśnie sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie konsekwentnie wyraża tego rodzaju stanowisko, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają tylko takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie - chociażby mylne - o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/05, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, LEX nr 186944; z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, LEX nr 282245).

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że sytuacja w której wydano postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego, które miałyby dotyczyć m.in. sędziego sądu właściwego miejscowo powoduje, że w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy w W., co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. W tej sytuacji troska o to, aby rozstrzygnięciom sądowym towarzyszyła społeczna świadomość, że są one niezależne od relacji zawodowych istniejących między pracownikami organów wymiaru sprawiedliwości, uzasadnia przekazanie niniejszej sprawy innemu równorzędnemu sądowi. Należy też podnieść, że fakt przekazania sprawy nie oznacza bynajmniej swoistej „dyskwalifikacji” sądu właściwego, lecz jest jedynie potwierdzeniem przez Sąd Najwyższy trafnej inicjatywy tegoż sądu, będącej wyrazem słusznego przekonania, że przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu stworzy lepsze warunki dla właściwego jej rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięcie orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

